

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobců: **a) D. M., b) H. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. března 2017, č. j. 5 A 214/2016 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobců **se zamítá.**
- II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalobci se domáhají u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nelze přesně říci, proti čemu svou žalobou brojí, podle ne zcela srozumitelného doplnění žaloby se však napadaný postup žalovaného týká zpracovávání osobních údajů žalobců v souvislosti s agendou vydávání občanských průkazů a registru obyvatel. Žalobci učinili též návrh na osvobození

od soudních poplatků. Městský soud jim však osvobození od soudních poplatků usnesením ze dne 2. března 2017, č. j. 5 A 214/2016 – 61 nepřiznal z důvodu, že potvrzení, resp. prohlášení o svých majetkových poměrech nepodepsali s odůvodněním, že nemusí být pravdivá a úplná, což je zřejmé i z dalších podkladů, které doložily, příp. z podkladů, které si obstaral městský soud (z katastru nemovitostí). Žalobci tedy podle přesvědčení městského soudu neposkytli úplný a věrohodný obraz o svých majetkových a osobních poměrech, nebyly proto splněny podmínky zákona pro osvobození od soudních poplatků.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[2] Proti výše uvedenému usnesení městského soudu podali žalobci (dále též „stěžovatelé“) včas blanketní kasační stížnost. V rámci odstranění vad doplnili kasační stížnost obsáhlým a ne zcela srozumitelným podáním, z něhož se však důvodů pro osvobození od soudního poplatku okrajově dotýká pouze pasáž označená II.E. (odstavce 113 až 135). Z ní ve stručnosti vyplývá, že stěžovatelé se cítí být oběťmi společnosti a že formulář o majetkových poměrech by neposkytl přesný obraz o jejich finanční situaci s ohledem na to, že jsou cílem majetkových trestných činů, přičemž stěžovatelé musejí pro obranu vydávat nemalé množství peněžních prostředků i času. Stěžovatelé se cítí být nezákonnými zásahy státní správy a jiných osob ohroženi na své existenci a důstojných životních podmínkách a soudu vytýkají, že tyto skutečnosti nevzal v potaz.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[3] Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky řízení jsou splněny, a kasační stížnost vyhodnotil jako přípustnou.

[4] Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatelům nepředepisoval zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, ani netrval na povinném zastoupení advokátem. Na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem nelze totiž trvat za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí (usnesení), jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků. Trvání na těchto podmínkách by znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[5] Nejvyšší správní soud poté kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[6] Městský soud nepřiznání osvobození od soudních poplatků opřel o zákonný předpoklad, že břemeno tvrzení a důkazní o nepříznivé majetkové situaci tíží žadatele o osvobození od soudních poplatků. Tato břemena stěžovatelů podle městského soudu neunesli tím, že sami zpochybnili úplnost a správnost svých tvrzení, kterážto dokonce odmítli podepsat s argumentem, že za ně nemohou, resp. nechtějí nést odpovědnost. Proti

pokračování

tomuto závěru přitom v kasační stížnosti, k jejímuž doplnění Nejvyšší správní soud stěžovatelům opakovaně i s prodloužením zákonné lhůty poskytl příležitost, přitom žádná konkrétní tvrzení a argumenty nevznášejí. Svůj přístup ke splnění výzvy ze strany městského soudu mlhavě omlouvají složitostí odpovědi na danou otázku v důsledku nejrůznějších protiprávních jednání státu a druhých osob a v nepochopení celkové situace stěžovatelů ze strany městského soudu.

[7] Nutno dodat, že městský soud se neomezil jen na konstataci, že mu stěžovatelé sami úplné a věrohodné údaje o svých majetkových poměrech neposkytli, ale pokusil se potřebné informace získat i jinak (nahlédnutím do katastru nemovitostí). Postupoval tedy zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. září 2008, č. j. 4 Ads 90/2008 - 130. Ani tímto způsobem však nedospěl ke komplexní představě o majetkových poměrech stěžovatelů, pročez žádosti stěžovatelů, jak bylo uvedeno výše, nevyhověl.

[8] Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než konstatovat, že důvod k nepřiznání osvobození od soudního poplatku uváděný městským soudem ob stojí. Kasační stížnost stěžovatelů se více méně s odůvodněním usnesení městského soudu argumentačně mívá. Městský soud stěžovatelům nikterak nebránil, aby uplatnili veškerá tvrzení o svých majetkových poměrech, včetně vyčíslení nákladů na vedená správní a soudní řízení. To ovšem ke své škodě neučinili. Nepřesvědčili tak soud o tom, že by jim jejich majetková situace bránila soudní poplatek uhradit a že by tento poplatek pro ně představoval nepřekonatelnou překážku na cestě ke spravedlnosti. Právě v jejich případě tak soudní poplatek plní onu regulační funkci, na niž sami v kasační stížnosti poukazují.

[9] Stěžovatelé si přitom rizika, že jejich žádosti nebude vyhověno, museli být vědomi, neboť již v minulosti u Nejvyššího správního soudu neuspěli s obdobnou kasační stížností (srov. rozsudek č. j. 6 As 101/2016 - 35 ze dne 29. června 2016).

[10] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že městský soud zhodnotil věc správně. Z výše popsanych důvodů vyhodnotil Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti jeho usnesení v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. jako nedůvodnou a zamítl ji.

IV. Náklady řízení

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelé neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovanému žádné náklady v souvislosti s kasačním řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu